

hos de härde, hvilket väter gan-
ska naturligt förklara sig. För-
sörjningen är rumligen ett skientat
behov. Den angår icke punkter
förståndet, förnuftet eller viljan.
1432. Men ju mera filosofen
uppfattar förståndets och förnuftets
organer, desto känsligare bli-
r han. Filosofen, siesta är en iskäl-
lare, dit ingen stråle af Nådens
ljus kan intränga. Hans siesta
är tillförlitligt för alla adlande kin-
nos. Han är således de facto
vitestuten från leppensbarheten
nästa Gde försörjningen. Och detta
är orsaken, hvarföre alla Filoso-
fer med ganska få undantag,
antingen rent af förneka försör-
jningen, nästvändighet, eller skäpa
missstycka den.

1433. Antingen måste de
härse Gubbar vara de dyg-
digaste människor på jorden
så att de ingen försörjning
behöfver, eller också må

de i sin hägrighet vara med
att beklaga. Den enfaldige fäker
ämningsone, att blifva försörjad med
Gud, när man känner, att det bli-
der till effingen på lifstraden
skuru det blä. Men ändels är
för sent. Man hägrise och dig-
lige filosofen är på flykt i ryg-
gen, att man allvrigt hägr-
bedja Gud om förstatelse; och
tägga om Nåd. Nej! Allvrig.
Därföre heter det, att Gud har
fördolt detta för de visa och
förnumstiga, Men uppenbarat
det för de sakenliga.

1434. Försörjning. Härar har
blifvit på bostblandad och till-
tyggad af Theologerna, att Natio-
naliteterna fått omledning, att
förklara alltsam. and för en
accommodation af Judiska
offer härav. En del af kyr-
kastäverna förestälde sig
att Djefvulen blef besvoren